

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

4 Indulgentiae forma est duplex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

1 crevi † Potestas enim illas conferendi à Christo Ecclesiæ in Petro concessa extitit, quæ hujusmodi potestate divinitus ei traditâ, antiquissimis etiam temporibus in usu fuit, Matth 6.16. Ioan. c.20. cap. audiuitur, cap. quodcunque, 24 q.1. Et cap. ut constitueretur, 50. dist. ideo facr. Conc. Trid. indulgentiarum usum Christiano populo maximè salutarem, & sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, in Ecclesia retinendum esse, docet & præcipit, eosque anathemate damnat, qui aut inutiles esse afferunt, vel eas concedendi in Ecclesia potestatem esse negant, ut in decr. de Indulg. in princ. seß. 25.

2 In primis autem videndum est, † quid sit Indulgentia? quæ omisis aliis diffinitionibus, à diversis scriptoribus ecclesiasticis traditis, est remissio pœnæ temporaria in foro pœnitentiali Deo debitæ, extra sacramentum facta, per applicationem eatum satisfactionum, quæ in communii Ecclesiæ thelauro continentur, Navarr. in commentar. de Indulg. & Inbil. not. 20, num. 1. Et seqq. ubi rationes diffinitionis assignat, & ad contraria respondet, tom. 3. Cordub. de Indulg. q.3. & Card. Bellarm. in 6 contra gen. tom. 1, lib. 2, cap. 16. §. ad hac

3 juvantur. Quæ quidem est plena, † & non plena, plena est, quæ sub nomine plenariæ datur, vel sub his, aut similibus verbis ei, qui fecerit, hoc aut illud, remissio omnium peccatorum conceditur: non plena, quæ limitata solummodo datur, vel ratione peccatorum, vel ratione pœnæ debitæ: prius respicit totam pœnam temporalem peccatis debitam, posterior non totam, sed illius solummodo partem, Navarr. eodem comment. not. 9, num. 1, 2, & 3.

4 Indulgentia enim forma † quantum ad

eam, quæ significat remissionem pœnae in foro pœnitentiali, de qua verba facere detevi, alii omisis, de quibus per eundem Navar. eod. com. not. 20, num. 2, est quadruplex. Aliquando enim dantur indulgentiae respiciendo ad certum tempus secundum numerum dierum, aut annorum: quandoque respiciendo ad certam partem peccatorum, ut cum datur remissio mediæ, vel tertia partis; Interdum respiciendo totum id, quod pro peccato debetur, ut cum datur indulgentia plenaria, vel remissio omnium peccatorum, Turrecrem. in cap. quis aliquando, de pœnit. d. 1. §. item in Levitico, q. 2. art. 1. † Quandoque etiam conceditur de culpa, & pœna; quod non est propriè intelligendum, cum solus Deus auctoritatè culpas remittat, juxta illud Isaïæ: Ego solus deleo iniquitates tuas per memetipsum: sed ideo sic dicitur, quia ibi remittitur culpa à Deo per contritionem, quæ præexigitur, & pœna à Papa per indulgentiam, quæ sublequitur, Sylvestri. in verbo Indulg. q. 9, n. 23. & Graff c. 15. secundum impressionem Taurinen. n. 53, 55, 59, & 64 par. 1, lib. 4. ubi de his quatuor modis indulgentias concedendi copiosè tractat.

In peccato, † ad quod delendum indulgentiae conceduntur, duo sunt; culpa, quæ offendit Deus, & pœna, quæ debetur pro culpa: remittitur autem culpa in contritione, quæ est cum proposito confitendi, & satisfaciendi, ut in psalm. 31. Confitebor adversum me injustitiam meam domino, & tu remisisti impietatem peccati mei, sed quamvis Deus remittat culpam per contritionem, † tamen requiritur confessio, ut ipse confessarius absolvat pœnitentem sacramentaliter à peccatis, cuius ablo-